

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 311

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

13 października 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 311/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 303 z 6.10.2012.....	1
---------------	---	---

Sąd

2012/C 311/02	Przydział sędziów do izb	2
---------------	--------------------------------	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 311/03	Sprawa C-349/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Bíróság) (Węgry) w dniu 24 lipca 2012 r. — Peró Gáz Kft. przeciwko Jánosowi Balli	4
---------------	--	---

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 311/04	Sprawa C-358/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 30 lipca 2012 r. — Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici przeciwko Comune di Milano	4
2012/C 311/05	Sprawa C-362/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 lipca 2012 r. — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue i Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	5
2012/C 311/06	Sprawa C-363/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez The Equality Tribunal (Irlandia) w dniu 30 lipca 2012 r. — Z przeciwko Government Department and the Board of Management of a Community School	5
2012/C 311/07	Sprawa C-374/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Valimar OOD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Varna	6
2012/C 311/08	Sprawa C-376/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Sky Italia Srl przeciwko Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali	7
2012/C 311/09	Sprawa C-386/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 13 sierpnia 2012 r. — Siegfried János Schneider	7
Sąd		
2012/C 311/10	Sprawa T-326/12: Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2012 r. — Salim Georges Al Toun i Al Toun Group przeciwko Radzie	8
2012/C 311/11	Sprawa T-334/12: Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2012 r. — Plantavis i NEM przeciwko Komisji i EFSA	9
2012/C 311/12	Sprawa T-341/12: Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2012 r. — Evonik Degussa GmbH przeciwko Komisji Europejskiej	9
2012/C 311/13	Sprawa T-364/12: Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2012 r. — Węgry przeciwko Komisji Europejskiej	11
2012/C 311/14	Sprawa T-348/12: Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2012 r. — Globosat Programadora przeciwko OHIM — Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)	11
2012/C 311/15	Sprawa T-353/12: Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Aleris przeciwko OHIM — Carefusion 303 (ALARIS)	12
2012/C 311/16	Sprawa T-356/12: Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Debonair Trading Internacional przeciwko OHIM — Ibercosmetica (SÔ:UNIC)	12
2012/C 311/17	Sprawa T-357/12: Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2012 r. — Sachi Premium-Outdoor Furniture przeciwko OHIM — Gandia Blasco (Fotele)	13

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 311/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 295 z 29.9.2012.

Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Dz.U. C 250 z 18.8.2012.

Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Przydział sędziów do izb

(2012/C 311/02)

W związku z objęciem obowiązków przez sędziego G. Berardisa, na zgromadzeniu plenarnym w dniu 17 września 2012 r. Sąd postanowił wprowadzić następujące zmiany do decyzji Sądu z dnia 20 września 2010 r.⁽¹⁾, z dnia 26 października 2010 r.⁽²⁾, z dnia 29 listopada 2010 r.⁽³⁾, z dnia 20 września 2011 r.⁽⁴⁾, z dnia 25 listopada 2011 r.⁽⁵⁾ i z dnia 16 maja 2012 r.⁽⁶⁾ o przydziale sędziów do izb.

Na okres od dnia 17 września 2012 r. do dnia podjęcia obowiązków przez członka z Malty ustala się następujący przydział sędziów do izb:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

J. Azizi, prezes izby, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias i M. Kancheva, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

J. Azizi, prezes izby;
S. Frimodt Nielsen, sędzia;
M. Kancheva, sędzia.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek i J. Schwarcz, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby;
F. Dehousse, sędzia;
J. Schwarcz, sędzia.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

O. Czúcz, prezes izby, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias i M. Kancheva, sędziowie.

Trzecia izba w składzie trzech sędziów:

O. Czúcz, prezes izby;
I. Labucka, sędzia;
D. Gratsias, sędzia.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. van der Woude, sędziowie.

Czwarta izba w składzie trzech sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby;
K. Jürimäe, sędzia;
M. van der Woude, sędzia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010, s. 2

⁽²⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010, s. 5

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010, s. 2

⁽⁴⁾ Dz.U. C 305 z 15.10.2011, s. 2

⁽⁵⁾ Dz.U. C 370 z 17.12.2011, s. 5

⁽⁶⁾ Dz.U. C 174 z 16.6.2012, s. 2

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Papasavvas, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. van der Woude, sędziowie.

Piąta izba w składzie trzech sędziów:

S. Papasavvas, prezes izby;
V. Vadapalas, sędzia;
K. O'Higgins, sędzia.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Frago, A. Popescu i G. Berardis, sędziowie.

Szósta izba w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby;

- a) N. Wahl i S. Soldevila Frago, sędziowie;
- b) N. Wahl i G. Berardis, sędziowie;
- c) S. Soldevila Frago i G. Berardis, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Dittrich, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, J. Prek i J. Schwarcz, sędziowie.

Siódma izba w składzie trzech sędziów:

A. Dittrich, prezes izby;
I. Wiszniewska-Białecka, sędzia;
M. Prek, sędzia.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

L. Truchot, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Frago, A. Popescu i G. Berardis, sędziowie.

Ósma izba w składzie trzech sędziów:

L. Truchot, prezes izby;
M.E. Martins Ribeiro, sędzia;
A. Popescu, sędzia.

W okresie od dnia 17 września 2012 r. do dnia podjęcia obowiązków przez członka z Malty, w szóstej izbie powiększonej, sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony będą dwaj pozostali sędziowie szóstej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, czwarty sędzia tej izby oraz sędzia ósmej izby w składzie trzech sędziów. Sędziego tego, którym nie jest prezes izby, wyznacza się na okres jednego roku zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem.

W okresie od dnia 17 września 2012 r. do dnia podjęcia obowiązków przez członka z Malty, w ósmej izbie powiększonej, sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony będą dwaj pozostali sędziowie ósmej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy oraz dwaj sędziowie szóstej izby, w składzie złożonym z czterech członków. Tych dwóch ostatnich sędziów, z których żaden nie jest prezesem izby, wyznacza się na okres jednego roku zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Bíróság) (Węgry) w dniu 24 lipca 2012 r. — Però Gáz Kft. przeciwko Jánosowi Balli

(Sprawa C-349/12)

(2012/C 311/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Bíróság)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Però Gáz Kft.

Strona pozwana: János Balla

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy za zgodne z prawem Unii Europejskiej można uznać to, iż w postępowaniu w sprawie zmiany decyzji dotyczącym wniosku o unieważnienie patentu środki, postępowanie i droga odwoławcza są ukształtowane w taki sposób, że sąd krajowy nie jest związany zakresem żądań stron i dodatkowymi oświadczeniami o określonych skutkach prawnych składanymi przez strony, a w szczególności, że sąd krajowy może z urzędu przeprowadzać takie dowody, jakie uzna za konieczne ?
- 2) Czy za zgodne z prawem Unii Europejskiej można uznać to, iż w postępowaniu w sprawie zmiany decyzji dotyczącym wniosku o unieważnienie patentu środki, postępowanie i droga odwoławcza są ukształtowane w taki sposób, że wydając swoje orzeczenie sąd krajowy nie jest związany ani rozstrzygnięciem administracyjnym wydanym w przedmiocie wniosku o unieważnienie praw, ani też stanem faktycznym ustalonym w postępowaniu administracyjnym, ani, w szczególności, podstawami nieważności podnoszonymi w toku postępowania administracyjnego czy też oświadczeniami, ocenami i dowodami przeprowadzonymi w toku postępowania administracyjnego?

- 3) Czy za zgodne z prawem Unii Europejskiej można uznać to, iż w postępowaniu w sprawie zmiany decyzji dotyczącym wniosku o unieważnienie patentu środki, postępowanie i droga odwoławcza są ukształtowane w taki sposób, że w odniesieniu do wymogów nowości lub poziomu wynalazczego sąd krajowy bada, czy wynalazek może korzystać z pierwszeństwa ze skutkiem na dzień złożenia wniosku czy jedynie na dzień zmiany, jeżeli przepisy obowiązujące w chwili złożenia wniosku pozwalały składającemu wniosek na rozszerzenie po dniu jego złożenia technicznej treści wniosku patentowego i zakresu żądanej ochrony ?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 30 lipca 2012 r. — Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici przeciwko Comune di Milano

(Sprawa C-358/12)

(2012/C 311/04)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici

Strona pozwana: Comune di Milano

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada proporcjonalności, wywodząca się ze swobody przedsiębiorczości oraz zasad niedyskryminacji i ochrony konkurencji, o których mowa w art. 49, 56 i 101 TFUE oraz związana z nią zasada racjonalności sprzeciwiają się obowiązywaniu prawa krajowego, które zarówno w przypadku zamówień powyżej jak i poniżej progu wspólnotowego, uznają za

poważne naruszenie obowiązku opłacania składek ubezpieczeniowych, które zostało ostatecznie wykazane, jeżeli naruszenie dotyczy kwoty przewyższającej 100,00 EUR i zarazem wyższej niż 5 % różnicy pomiędzy kwotami należnymi a kwotami zapłaconymi w odniesieniu do każdego okresu wypłaty wynagrodzeń lub płatności składek, w wyniku czego instytucja zamawiająca ma obowiązek wykluczenia z przetargu uczestnika, który dopuścił się takiego naruszenia, bez oceny innych aspektów obiektywnie świadczących o wiarygodności uczestnika przetargu jako strony umowy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 30 lipca 2012 r. — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue i Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-362/12)

(2012/C 311/05)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli na podstawie przepisów prawa państwa członkowskiego podatnik może dokonać wyboru pomiędzy dwiema alternatywnymi podstawami powództwa w celu zażądania zwrotu podatku pobranego z naruszeniem art. 49 i art. 63 TFUE, a jedna z tych podstaw powództwa korzysta z dłuższego terminu przedawnienia, to czy jest zgodne z zasadami: skuteczności, pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, aby to państwo członkowskie wprowadzało przepisy skracające tenże dłuższy termin przedawnienia bez uprzedzenia i działające z mocą wsteczną do dnia podania postulowanych nowych przepisów do publicznej wiadomości?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie okoliczność, że w chwili, gdy podatnik zgłosił roszczenie oparte na podstawie powództwa z dłuższym terminem przedawnienia, a dostępność tejże podstawy powództwa

wynikającej z prawa krajowego została uznana (i) niedawno (ii) przez sąd niższej instancji i ostatecznie potwierdzona przez sąd najwyższej instancji dopiero w późniejszym terminie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez The Equality Tribunal (Irlandia) w dniu 30 lipca 2012 r. — Z przeciwko Government Department and the Board of Management of a Community School

(Sprawa C-363/12)

(2012/C 311/06)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

The Equality Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Z

Strona pozwana: Government Department and the Board of Management of a Community School

Pytania prejudycjalne

- 1) Biorąc pod uwagę następujące postanowienia prawa pierwotnego Unii Europejskiej:
 - (i) art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
 - (ii) art. 8 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub
 - (iii) art. 21, 23, 33 i 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,czy dyrektywę 2006/54/WE⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 4 i 14, należy interpretować w ten sposób, że odmowa udzielenia urlopu równoważnego z urlopem macierzyńskim lub urlopem z tytułu adopcji kobiecie, której dziecko genetyczne urodziło się w drodze umowy o macierzyństwo zastępcze i która opiekuje się tym dzieckiem od chwili urodzenia, stanowi dyskryminację ze względu na płeć?
- 2) W razie odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy dyrektywa 2006/54/WE jest zgodna z wymienionymi postanowieniami prawa pierwotnego Unii Europejskiej?
- 3) Biorąc pod uwagę następujące postanowienia prawa pierwotnego Unii Europejskiej:
 - (i) art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub
 - (ii) art. 21, 26 i 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

czy dyrektywę 2000/78/WE⁽²⁾, a w szczególności jej art. 3 ust. 1 i art. 5, należy interpretować w ten sposób, że odmowa udzielenia urlopu równoważnego z urlopem macierzyńskim lub urlopem z tytułu adopcji kobiecie, której niepełnosprawność nie pozwala urodzić dziecka, a której dziecko genetyczne urodziło się w drodze umowy o macierzyństwo zastępcze i która opiekuje się tym dzieckiem od chwili urodzenia, stanowi dyskryminację ze względu na niepełnosprawność?

- 4) W razie odpowiedzi przeczącej na trzecie pytanie, czy dyrektywa 2000/78/WE jest zgodna z wymienionymi postanowieniami prawa pierwotnego Unii Europejskiej?
- 5) Czy Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych znajduje zastosowanie do wykładni lub badania ważności dyrektywy 2000/78/WE?
- 6) W razie odpowiedzi twierdzącej na piąte pytanie, czy dyrektywa 2000/78/WE, a w szczególności jej art. 3 i 5, jest zgodna z art. 5, 6, art. 27 ust. 1 lit. b) i art. 28 ust. 2 lit. b) Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana) (Dz.U. L 204, s. 23).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Valimar OOD przeciwko Nachalnik na Mitnitsa Varna

(Sprawa C-374/12)

(2012/C 311/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Valimar OOD

Strona pozwana: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 9 i 10 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 384/1996⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów

niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [obecnie rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009⁽²⁾] w związku z art. 2 ust. 8 i 9 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że pod warunkiem iż nie udokumentowano zmiany okoliczności w rozumieniu art. 11 ust. 9, przepisy te mają pierwszeństwo przed wszelkimi dorozumianymi uprawnieniami instytucji z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu ceny eksportowej, włącznie — jak w przypadku rozporządzenia Rady (WE) nr 1279/2007⁽³⁾ — z dorozumianym uprawnieniem instytucji do oceny prawdziwości cen eksportowych Severstal-Metiz na przyszłość poprzez dokonanie porównania z cenami minimalnymi zgodnie ze zobowiązaniem cenowym oraz z cenami sprzedaży w państwach trzecich? Czy dla odpowiedzi na to pytanie ma wpływ okoliczność, gdy — jak w przypadku Severstal-Metiz i rozporządzenia Rady (WE) nr 1279/2007 — instytucje przy wykonywaniu swoich uprawnień w związku z oceną trwałości zmiany okoliczności z punktu widzenia wystąpienia dumpingu postanawiają zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego o zmianie środka antydumpingowego (obniżenie stawki celnej)?

- 2) Czy z odpowiedzi na pytanie pierwsze wynika, że w okolicznościach opisanych w części rozporządzenia Rady (WE) nr 1279/2007 dotyczącej ustalenia ceny eksportowej Severstal-Metiz oraz w świetle tego, że w tym rozporządzeniu nie udokumentowano wyraźnie zmiany w rozumieniu art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, która uzasadniałaby zastosowanie nowej metodologii, Komisja zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego powinna była zastosować w celu ustalenia ceny eksportowej tę metodologię, którą zastosowano w ramach pierwotnego badania?

- 3) Przy uwzględnieniu odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie: Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 1279/2007 w części dotyczącej określenia i nałożenia indywidualnych środków antydumpingowych w związku z importem lin i kabli ze stali wyprodukowanych przez Severstal-Metiz zostało uchwalone z naruszeniem art. 11 ust. 9 i 10 w związku z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego wzgl. na nieważnej podstawie prawnej i jako takie należy uznać za nieważne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1279/2007 z dnia 30 października 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej oraz uchylające środki antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Tajlandii i Turcji (Dz.U. L 285, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Sky Italia Srl przeciwko Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali

(Sprawa C-376/12)

(2012/C 311/08)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sky Italia Srl

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Commissione di Garanzia dell'Attuazione della Legge sullo Sciopero nei Servizi Pubblici Essenziali

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni wspólnotowych przepisów sektorowych, w szczególności przepisów dyrektywy 2002/20/WE ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one przywołanym przepisom krajowym, a zwłaszcza ustawie nr 266 z 2005 r., w szczególności z uwagi na to jak te przepisy krajowe są stosowane in concreto na szczeblu wykonawczym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach); Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski syd (Bułgaria) w dniu 13 sierpnia 2012 r. — Siegfried János Schneider

(Sprawa C-386/12)

(2012/C 311/09)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Sofijski gradski syd

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie: Siegfried János Schneider

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 22 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ z dnia 22 grudnia 2000 r. ma zastosowanie tylko do postępowań spornych, których przedmiotem są prawa rzeczowe na nieruchomościach, czy też przepis ten ma zastosowanie także do postępowań niespornych, w których obywatele jednego państwa członkowskiego uznani przez sąd tego państwa na podstawie prawa krajowego za mających ograniczoną zdolność do czynności prawnych, dla których został ustanowiony kurator (również obywatel tego państwa), dążą do rozporządzenia należącym do nich majątkiem nieruchomym położonym w innym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. 2001 L 12, s. 1.

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2012 r. — Salim Georges Al Toun i Al Toun Group przeciwko Radzie

(Sprawa T-326/12)

(2012/C 311/10)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Salim Georges Al Toun i Al Toun Group (przedstawiciel: S. Koev, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi w pełnym zakresie oraz uwzględnienie wszystkich zarzutów;
- dopuszczenie rozpoznania niniejszej skargi w postępowaniu przyspieszonym;
- stwierdzenie, że może zostać stwierdzona częściowa nieważność zaskarżonych działań, ponieważ część czynności podlegająca stwierdzeniu nieważności może zostać oddzielona od czynności jako całości;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii oraz decyzji wykonawczej Rady 2012/256/WPZiB z dnia 14 maja 2012 r. w zakresie, w jakim Salim Al Toun i Al Toun Group zostali tam umieszczeni na liście znajdującej w załączniku do decyzji 2011/782/WPZiB;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 410/2012 w zakresie, w jakim Salim Al Toun i Al Toun Group zostali tam umieszczeni na liście znajdującej w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012;
- obciążenie Rady wszelkimi kosztami postępowania skarżących oraz wydatkami, honorariami i in. związanymi z ich ochroną w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) W drodze zarzutu pierwszego podnosi się istotne naruszenie prawa do obrony oraz prawa do sprawiedliwego postępowania, ponieważ skarżący nie zostali poinformowani o dokonaniu zaskarżonych działań, o których dowiedzieli się z mediów i nie przedstawiono im żadnych przekonujących dowodów albo przesłanek, które uzasadniałyby umieszczenie ich na liście osób obciążonych sankcjami. W związku z powyższym ciężar dowodu spoczywa na Radzie, która ma uzasadnić nałożenie środków ograniczających.
- 2) W drodze zarzutu drugiego podnosi się naruszenie obowiązku uzasadnienia; poprzez okoliczność, że Rada w zaskarżonych działaniach ograniczyła się do nieuzasadnionych twierdzeń, naruszyła ona ten obowiązek, który nałożono na instytucje Unii Europejskiej w art. 6 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „Konwencją o ochronie praw człowieka”), art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W tym względzie zwraca się uwagę na użycie niejasnego pojęcia uczestnictwa w systemie, w odniesieniu do którego działania odnoszące się do sytuacji w Syrii nie zawierały jakiegokolwiek definicji legalnej. Brak jasnego i dokładnego uzasadnienia Rady powoduje, że Trybunał napotyka na utrudnienia w zbadaniu zgodności z prawem zaskarżonych działań.
- 3) Poprzez zarzut trzeci podnosi się naruszenia prawa do skutecznej ochrony prawnej, ponieważ dostęp do takiej ochrony przewidziany w art. 6 i 13 Konwencji o ochronie praw człowieka, art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej jest utrudniony poprzez uchybienie obowiązkowi uzasadnienia.
- 4) W drodze zarzutu czwartego podnosi się popełniony przez Radę błąd w ocenie, ponieważ skarżącego Salima Al Touna niesłusznie zidentyfikowano jako obywatela Wenezueli, co nie odpowiadało okolicznościom, a Al Toun Group nigdy od jej powstania nie uczestniczyła w interesach związanych z produkcją ropy naftowej oraz produktami z ropy, co utrudnia jej w zaskarżonych działaniach.
- 5) Poprzez zarzut piąty podnosi się naruszenie zakotwiczonego w art. 1 protokołu dodatkowego do Konwencji o ochronie praw człowieka oraz w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa własności, zasady proporcjonalności i wolności gospodarczej, ponieważ Rada w drodze decyzji wykonawczej 2012/256/WPZiB oraz rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 410/2012 niezgodnie z prawem pozbawiła skarżących możliwości spokojnego korzystania ze swojej własności, co zagraża istnieniu i fizycznemu przeżyciu.
- 6) W drodze zarzutu szóstego podnosi się ciężkie naruszenie zakotwiczonego w art. 8 i 10 ust. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka prawa do poszanowania dobrego imienia,

ponieważ umieszczenie firmy i nazwiska skarżących w zaskarżonych działaniach bezprawnie zniweczyło poszanowanie w społeczeństwie syryjskim, w gronie przyjaciół, we wspólnocie religijnej oraz względem ich partnerów w interesach.

Skarga wniesiona w dniu 25 lipca 2012 r. — Plantavis i NEM przeciwko Komisji i EFSA

(Sprawa T-334/12)

(2012/C 311/11)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Plantavis GmbH (Berlin, Niemcy) i NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Büttner)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zakazów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1924/2006 ⁽¹⁾ w związku z rozporządzeniem (UE) nr 432/2012 ⁽²⁾ oraz unijnym rejestrem dopuszczonych i niedopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi po pierwsze, że brak jest właściwości prawodawcy europejskiego do ustanowienia zaskarżonych rozporządzeń.

Po drugie podniesiono, że rozporządzenia nr 1924/2006 i nr 432/2012 oraz unijny rejestr oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności niezgodnie z prawem naruszają chronioną na mocy praw podstawowych sytuację prawną przemysłu spożywczego oraz prawo konsumentów i profesjonalistów do informacji. W tym kontekście skarżący podnoszą w szczególności, że przewidziane w zaskarżonych rozporządzeniach zakazy oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych są nieproporcjonalne. Odnosi się to w szczególności do zakazu użycia merytorycznie właściwych oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych, jak np. „lepsza biodostępność”. Ponadto rozporządzenia nie nadają się do osiągnięcia zamierzonych celów, ponieważ EFSA i Komisja nie ustanowiły zrozumiałych, przejrzystych i jednolitych wytycznych określających standardy naukowe. Skarżący podnoszą ponadto zarzut nieróżnicowanego nierównego traktowania różnych substancji i przedsięwzięć spożywczych. Wskazane zakazy nie są ponadto

konieczne, ponieważ już na podstawie dyrektywy 2003/13/EG ⁽³⁾ i rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 ⁽⁴⁾ we wszystkich państwach członkowskich zabroniona jest wprowadzająca w błąd reklama żywności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiające wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci (Dz.U. L 136, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2003/13/WE z dnia 10 lutego 2003 r. zmieniająca dyrektywę 96/5/WE w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 41, s. 33).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 2 sierpnia 2012 r. — Evonik Degussa GmbH przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-341/12)

(2012/C 311/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Degussa GmbH (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Steinle, M. Holm-Hadulla i C. von Köckritz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE nieważności decyzji Komisji K(2012) 3534 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. o oddaleniu wniosku Evonik Degussa o poufne potraktowanie informacji zawartych w decyzji w sprawie COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu;

— zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy: Naruszenie art. 8 zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające⁽¹⁾ i praw skarżącej do dobrej administracji i do bycia wysłuchaną.

W tym względzie skarżąca podnosi, że urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające nie rozpatrzył jej podstawowych zastrzeżeń dotyczących publikacji. W ten sposób przekroczył on zakres swoich kompetencji i obowiązków oraz naruszył art. 8 zakresu uprawnień. Ponieważ ani urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające ani inna służba Komisji nie rozpatrzyli przedstawionych przez skarżącą podstawowych zastrzeżeń w przedmiocie planowanej publikacji i nie uwzględnili tych zastrzeżeń skarżąca stoi na stanowisku, że Komisja zaniechała przeprowadzenia analizy wszystkich istotnych okoliczności rozpatrywanego przypadku. W ten sposób Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji oraz prawo do bycia wysłuchanym (art. 41 ust. 1 Karty Praw Podstawowych UE).

- 2) Zarzut drugi: Naruszenie obowiązku uzasadnienia

W tym względzie podniesiono, że zaskarżona decyzja nie zawiera uzasadnienia w przedmiocie przedstawionych przez skarżącą zastrzeżeń dotyczących publikacji poszerzonej wersji decyzji. To samo odnosi się do powodów publikacji przez Komisję poszerzonej wersji prawie pięć lat po wydaniu pierwotnej nie poufnej wersji oraz interesu publicznego w takiej poszerzonej publikacji.

- 3) Zarzut trzeci: Naruszenie prawa i błędy ocenne z uwagi na naruszenie tajemnicy zawodowej chronionej w art. 339 TFUE i art. 8 EKPC a także nieprzestrzeganie poufności informacji podlegających publikacji

W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że fragmenty, które Komisja planuje opublikować w poszerzonej nie poufnej wersji decyzji są chronione w oparciu o tajemnicę zawodową i po części zawierają również tajemnice handlowe. Publikacja tych informacji w Internecie narusza prawo skarżącej do ochrony tajemnicy zawodowej.

Ponadto skarżąca podnosi, że planowana publikacja informacji dostarczonych przez podmioty objęte programem złagodzenia kary wchodzi w zakres stosowania art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽²⁾ oraz że rozporządzenie (WE) nr 1/2003⁽³⁾ i rozporządzenie dotyczące programu łagodzenia kar⁽⁴⁾ zawierają szczególne uregulowania w przedmiocie dostępu do informacji udzielonych przez podmioty objęte takim programem. Dlatego, zdaniem skarżącej, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości (wyroki z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie C-139/07 P Komisja przeciwko Technische Glaswerke Ilmenau, Zb.Orz. 2010, s. I-5885 i z dnia 28 czerwca 2012 r. w sprawie C-404/10 P Komisja przeciwko Éditions Odile Jacob, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze) istnieje

domniemanie, że publikacja tych informacji narusza interesy handlowe skarżącej oraz cel czynności dochodzeniowych Komisji. Należy zatem w takiej sytuacji wykazać, że istnieje szczególny interes publiczny w publikacji takich informacji. Ponieważ, zdaniem skarżącej, urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające tego nie wykazał dopuścił się on oczywistego błędu w ocenie.

- 4) Zarzut czwarty: Naruszenie uzasadnionych oczekiwań skarżącej i zasady pewności prawa

Skarżąca podnosi w tym względzie, że przy oddaleniu wniosku o poufne traktowanie i przy decyzji o publikacji spornej wersji decyzji Komisja naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań. Skarżąca oczekiwała od chwili złożenia wniosku o objęcie programem złagodzenia kary, że przekazane informacje pozostaną poufne. Opiera ona swoje oczekiwanie na obwieszczeniach Komisji w sprawie programu łagodzenia kar i na praktyce Komisji oraz jest zdania, że oczekiwanie te podlegają ochronie. Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań wynika ponadto z faktu, że już w 2007 r. Komisja opublikowała ostateczną nie poufną wersję decyzji i zaakceptowała żądania skarżącej dotyczące ukrycia pewnych zawartych tam informacji. Skarżąca podnosi, że nie ma podstawy prawnej ani merytorycznych powodów dla następczej zmiany tej decyzji.

- 5) Zarzut piąty: Naruszenie wymogu nie wykroczenia poza cele

W ramach tego zarzutu skarżąca podnosi, że użycie informacji dostarczonych przez podmioty objęte programem łagodzenia kar w celu ich publikacji narusza przewidziany w art. 28 ust. 1 rozporządzenia nr 1/2003 i w pkt 48 obwieszczenia Komisji dotyczącego dostępu do akt⁽⁵⁾ wymóg wykorzystywania ich tylko do celów do jakich zostały zebrane. Odnosi się to w szczególności do sytuacji, w której wykorzystanie informacji następuje ponad 6 lat po zakończeniu postępowania administracyjnego.

⁽¹⁾ Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101] i [102] [TFUE] (Dz.U. L 1, s. 1).

⁽⁴⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. L 45, s. 3).

⁽⁵⁾ Obwieszczenie Komisji dotyczący zasad dostępu do akt Komisji w sprawach na mocy art. 81 i 82 Traktatu WE, art. 53, 54 i 57 Porozumienia EOG oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 (Dz.U. C 325, s. 7).

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2012 r. — Węgry przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa T-364/12)**

(2012/C 311/13)

*Język postępowania: węgierski***Strony**

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: Miklós Zoltán Fehér i Katalin Szíjjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2012) 3324 wersja ostateczna w sprawie krajowej pomocy finansowej przyznanej organizacjom producentów

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że Komisja przekroczyła granice w wykonywaniu jej kompetencji naruszając właściwe przepisy prawa Unii przy określaniu wysokości częściowego zwrotu przez Węgry krajowej pomocy finansowej przyznanej w 2009 r. organizacjom producentów działających w sektorze owoców i warzyw.

Skarżąca twierdzi, że prawo Unii przewiduje możliwość, iż w decyzji dotyczącej częściowego zwrotu wspólnotowego państwowej pomocy finansowej przyznanej na podstawie art. 103f rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ producentom działającym w sektorze owoców i warzyw, Komisja domaga się zwrotu tych kwot pomocy, które zostały wskazane przez Węgry we wniosku o zezwolenie na przyznanie pomocy krajowej, gdzie występują jako kwoty szacunkowe, przewidywalne i tymczasowe.

Skarżąca uważa, że zgodnie z art. 103f rozporządzenia nr 1234/2007 zezwolenie Komisji na pomoc krajową dotyczy przyznania pomocy a nie ustanowienia przez Komisję maksymalnej granicy pomocy, jaka może zostać przyznana. Granica ta została przewidziana w sposób jednoznaczny w rozporządzeniu nr 1234/2007, które stanowi, że pomoc krajowa nie może przekraczać 80 % wkładów finansowych na fundusze operacyjne członków organizacji producentów. Przepisy dotyczące częściowego zwrotu wspólnotowego pomocy krajowej również nie upoważniają Komisji do tego, aby przy ustanawianiu takiego zwrotu ustalała jako maksymalną granicę kwotę, jaką państwo członkowskie zakomunikowało Komisji we wniosku o zezwolenie, jak również całkowitą kwotę pomocy, jak również wyso-

kość pomocy przewidzianej dla niektórych organizacji producentów, tym bardziej wówczas, gdy we wspomnianej informacji rząd węgierski przedstawił rzeczne kwoty jako kwoty jedynie programowane i tymczasowe.

Podobnie skarżąca twierdzi, że Komisja ma prawo sprawdzić, czy rzeczywiście wypłacona pomoc nie przekroczyła ww. maksymalnej wysokości 80 %, oraz czy zażądany zwrot nie przekracza 60 % przyznanej pomocy, jednakże nie może ustanowić jako maksymalnej wysokości zwrotu, kwot wskazanych we wniosku o zezwolenie lub w piśmie informującym dotyczącym owego wniosku, tym bardziej, że we wniosku lub w piśmie informującym podkreślono szacunkowy, planowany lub tymczasowy charakter danych. Jeżeli z określonych powodów zmienia się w trakcie roku wysokość pomocy krajowej udzielonej jakiegokolwiek organizacji producentów, częściowy zwrot wspólnotowy dokonywany jest według rzeczywiście wypłaconej kwoty, o ile spełnione zostały przesłanki ustanowione w prawie Unii w tym zakresie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 7)

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2012 r. — Globosat Programadora przeciwko OHIM — Sport TV Portugal (SPORT TV INTERNACIONAL)**(Sprawa T-348/12)**

(2012/C 311/14)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Globosat Programadora Ltda (Rio de Janeiro, Brazylia) (przedstawiciel: adwokat S. Micallef)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sport TV Portugal, SA (Lizbona, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 maja 2012 r. w sprawie R 2079/2010-4;

— uchylenie zawartego w decyzji Urzędu orzeczenia o kosztach obciążającego skarżącą i obciążenie Urzędu poniesionymi przez nią kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sport TV Portugal, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SPORT TV INTERNACIONAL” dla usług z klas 35, 38 i 41 — zgłoszenie nr 6915094

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Portugalii pod numerem 329507 graficzny znak towarowy nr „SPORTV” dla usług z klas 38 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 oraz naruszenie zasady 22 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Aleris przeciwko OHIM — Carefusion 303 (ALARIS)

(Sprawa T-353/12)

(2012/C 311/15)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aleris Holding AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci A. Kylhammar i K. Westerberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Carefusion 303, Inc. (San Diego, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 maja 2012 r. w sprawie R 334/2011-5 oraz uchylenie art. 2 decyzji Wydziału Unieważnień i orzeczenie zgodnie z żądaniami skarżącej; oraz

— obciążenie Carefusion 303 jako strony, która sprawę przegrała, wszystkimi kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Wydziałem Unieważnień, Izłą Odwoławczą i Sądem

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „ALARIS” zarejestrowany dla towarów i usług z klas 10, 37 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 571521

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Carefusion 303

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie podstawowych zasad, które muszą być przestrzegane w postępowaniu w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku towarowego ze względu na jego nieużywanie. Naruszenie art. 15 i 9 rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2012 r. — Debonair Trading Internacional przeciwko OHIM — Ibercosmetica (SÔ:UNIC)

(Sprawa T-356/12)

(2012/C 311/16)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Madera) (przedstawiciel: T. Alkin, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Ibercosmetica, SA de CV (Meksyk, Meksyk)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 czerwca 2012 r. w sprawie R 1033/2011-4;

— obciążenie Ibercosmetica, SA de CV kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Ibercosmetica, SA de CV

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SÔ:UNIC” dla towarów z klasy 3 — zgłoszenie nr 8197972

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skrażąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zbiór 24 wspólnotowych, międzynarodowych, zarejestrowanych w Zjednoczonym Królestwie i w Irlandii znaków towarowych składających się z połączenia słowa „SO” z innym elementem dla towarów z klasy 3; zbiór 17 niezarejestrowanych oznaczeń składających się z połączenia słowa „SO” z innym elementem, używanych w odniesieniu do towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 15 ust. 2 lit. b) ppkt (iii) rozporządzenia Komisji nr 2868/95; oraz
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2012 r. — Sachi Premium-Outdoor Furniture przeciwko OHIM — Gandia Blasco (Fotele)

(Sprawa T-357/12)

(2012/C 311/17)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sachi Premium — Outdoor Furniture, Lda (Estarreja, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat M. Oehen Mendes)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Gandia Blasco, SA (Walencja, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 kwietnia 2012 r. (R 969/2011-3);
- unieważnienie prawa do spornego wzoru wspólnotowego nr 1512633-0003; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór dla „foteli, kanap” — zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 1512633-0003

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Gandia Blasco, SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Gandia Blasco, SA wniosła o unieważnienie prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego na podstawie art. 4–9 rozporządzenia Rady nr 6/2002; wzór wspólnotowy nr 52113-0001 dla „foteli”

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zakwestionowanej decyzji i unieważnienie prawa do spornego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 5–7 rozporządzenia Rady nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2012 r. — Vuitton Malletier przeciwko OHIM — Nanu-Nana (wzór w szachownicę)

(Sprawa T-359/12)

(2012/C 311/18)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Louis Vuitton Malletier (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzaretti i N. Parrotta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co.KG (Berlin, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 maja 2012 r. w sprawie R 1855/2011-1;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu; oraz
- obciążenie Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co.KG kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Wydziałem Unieważnień i Izbą Odwoławczą OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy przedstawiający wzór w szachownicę dla towarów z klasy 18 — wspólnotowy znak towarowy nr 370445

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co.KG

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co.KG złożyła wnioski o unieważnienie wspomnianego znaku z powodu zaistnienia bezwzględnej podstawy unieważnienia określonej w art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b), c), d), e) ppkt (iii) oraz lit. f) rozporządzenia Rady nr 207/2009 oraz bezwzględnej podstawy unieważnienia określonej w art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009; oraz
- Naruszenie art. 7 ust. 3 i art. 52 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Odwołanie wniesione w dniu 17 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 13 czerwca 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-63/11 Macchia przeciwko Komisji

(Sprawa T-368/12 P)

(2012/C 311/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Luigi Marchia (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku wydanego w dniu 13 czerwca 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-63/11 Macchia przeciwko Komisji;
- oddalenie skargi wniesionej przez L. Marchię w sprawie F-63/11;
- rozstrzygnięcie, że każda ze stron pokrywa własne koszty w niniejszej instancji;
- obciążenie L. Macchi kosztami związanymi z postępowaniem przed SSP.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zakazu orzekania ultra petita, ponieważ SSP z jednej strony poszerzył przedmiot sporu stwierdzając nieważność decyzji Komisji nie tylko z powodu odmowy przedłużenia umowy L. Macchi ale również z powodu odmowy zawarcia z nim nowej umowy, podczas gdy żądanie skargi w pierwszej instancji obejmowało jedynie stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o nieodnowieniu umowy zainteresowanego a z drugiej strony zniekształcił przedmiot sporu orzekając, że nie ma potrzeby zbadania zarzutu skarżącego w pierwszej instancji, L. Macchi dotyczącego powodu odmowy związanego z zasadą 8 lat w sytuacji gdy ten zarzut miał największą wagę w ramach skargi w pierwszej instancji.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady kontrydiktoryjności, ponieważ SSP poszerzył i zniekształcił przedmiot sporu nie dając Komisji możliwości wypowiedzenia się w tej kwestii.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zakazu orzekania ultra vires w zakresie w jakim z jednej strony SSP stwierdził nieważność decyzji Komisji, ponieważ nie zbadała ona czy istnieje inne stanowisko, na którym zainteresowany mógłby zostać zatrudniony i z drugiej strony orzekając, że jest właściwy dla zbadania czy powody, którymi kierowała się administracja przy odmowie odnowienia umowy nie naruszają kryteriów i warunków ustanowionych przez prawodawcę w regulaminie pracowniczym i mających na celu zagwarantowanie członkom personelu kontraktowego możliwości korzystania w pewnym zakresie z kontynuacji zatrudnienia, podczas gdy taka właściwość nie znajduje żadnego oparcia w przepisach warunków zatrudnienia innych członków personelu UE.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący zniekształcenia pojęcia interesu służby i nieprawidłowego zastosowania orzecznictwa Trybunału poprzez z jednej strony rozstrzygnięcie, że interes służby należy pogodzić z obowiązkiem staranności i że wymaga on aby zbadano możliwość przekazania nowych funkcji zainteresowanemu i z drugiej strony poprzez błędne wyprowadzenie z orzecznictwa Trybunału, że Komisja nie może skutecznie powołać się na brak interesu służby w odnowieniu umowy zainteresowanego, ponieważ art. 8 warunków zatrudnienia innych członków personelu UE należy interpretować w ten sposób, że ma on na celu zagwarantowanie pewnej kontynuacji zatrudnienia członkom personelu zatrudnionym w oparciu o umowy na czas określony.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2012 r. — France Télécom przeciwko Komisji

(Sprawa T-385/12)

(2012/C 311/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: France Télécom (Paryż, Francja) (przedstawiciele: S. Hautbourg i S. Cochard-Quesson, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 9403 wersja ostateczna z dnia 20 grudnia 2011 r., stwierdzającej zgodność z rynkiem wewnętrznym, pod pewnymi warunkami, pomocy państwa udzielonej przez Republikę Francuską na rzecz France Télécom dotyczącej reformy finansowania emerytur urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom [pomoc państwa nr C 25/2008 (ex NN 23/2008)].

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem głównym, dotyczy naruszeń prawa i błędów w ocenie oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia towarzyszących uznaniu przez Komisję za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE obniżenia składki pracodawcy płatnej na rzecz państwa z tytułu emerytur przyznanych urzędnikom France Télécom. Strona skarżąca wskazuje, że owe naruszenia prawa i błędy w ocenie Komisja popełniła:
 - stwierdzając istnienie korzyści ekonomicznej;
 - uznając, że przedmiotowy środek ma charakter selektywny;
 - uznając, że środek ten może powodować zakłócenia konkurencji;
 - stwierdzając istnienie pomocy państwa, pomimo iż Komisja przyznaje, że korzyść była zneutralizowana co najmniej do dnia 31 grudnia 2010 r. przez zryczałtowaną składkę o charakterze wyjątkowym.
- 2) Zarzut drugi, podniesiony tytułem posiłkowym, dotyczy naruszeń prawa i błędów w ocenie towarzyszących uzależnieniu przez Komisję zgodności rzekomej pomocy państwa od spełnienia warunków określonych w art. 2 spornej decyzji. Strona skarżąca wskazuje, iż owe naruszenia i błędy Komisja popełniła przy uznaniu, że strona skarżąca ponosi niższe niż jej konkurenci obciążenia socjalne, i przy odmowie zastosowania precedensu „La Poste” w postępowaniu dotyczącym France Télécom.
- 3) Zarzut trzeci, podniesiony tytułem posiłkowym, dotyczy błędów w ocenie i naruszenia obowiązku uzasadnienia towarzyszących ocenie okresu, w jakim pomoc określona w spornej decyzji była zneutralizowana przez zryczałtowaną składkę o charakterze wyjątkowym. Strona skarżąca wskazuje, iż błędy te Komisja popełniła:
 - uwzględniając obciążenia z tytułu odszkodowania i nadmiernej rekompensaty przy obliczeniu obciążeń wynikających z obniżenia składki pracodawcy oraz
 - stwierdzając, że stopa dyskontowa zryczałtowanej składki o charakterze wyjątkowym powinna wynosić 5,53% a nie 7 %.
- 4) Zarzut czwarty, podniesiony tytułem posiłkowym, dotyczy naruszenia praw proceduralnych strony skarżącej.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2012 r. — ZZ przeciwko EBI

(Sprawa F-63/12)

(2012/C 311/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat L. Isola)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności pism, w których strona pozwana odmawia zwrotu w następstwie wyroku Sądu Unii Europejskiej częściowo uchylającego wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej kwoty 6000 EUR, którą strona skarżąca zapłaciła stronie pozwanej z tytułu zwrotu kosztów postępowania na podstawie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności pism z dnia 4 i 25 maja 2012 r. w zakresie w jakim EBI odmówił w nich zwrotu skarżącemu kwoty 6000 EUR, którą pobrał tytułem zwrotu kosztów postępowania we wcześniejszej sprawie przed Sądem do spraw Służby Publicznej;
- zasądzenie od EBI natychmiastowego zwrotu wspomnianej kwoty wraz z odsetkami i kompensacją wahań kursu walut w okresie między dokonaniem zapłaty przez stronę skarżącą a rzeczywistym zwrotem;
- zasądzenie od strony pozwanej naprawienia szkody wyrządzonej stronie skarżącej;
- obciążenie EBI kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-67/12)

(2012/C 311/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego mającego na celu uzyskanie naprawienia szkody wynikłej z faktu, że pozwana przesłała pismo dotyczące ewentualnego ponownego podjęcia służby przez skarżącego i udzielające odpowiedzi na określone pytania skarżącego adwokatowi, który był jego przedstawicielem w wielu sprawach, któremu jednak nie udzielił on ogólnego pełnomocnictwa.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu przez Komisję wniosku z dnia 20 maja 2011 r., który skarżący przesłał organowi powołującemu;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu przez Komisję zażalenia z dnia 1 grudnia 2011 r. na decyzję o oddaleniu wniosku z dnia 20 maja 2011 r. w drodze uchylecia tej decyzji o oddaleniu i uwzględnienia wniosku z dnia 20 maja 2011 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności pisma z dnia 9 marca 2012 r.;
- zasądzenie od Komisji naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego w związku z przesłaniem przez Komisję pisma nieoznaczonego datą adwokatowi Giuseppe Cipressie poprzez zapłatę na rzecz skarżącego kwoty 10000 EUR lub takiej wyższej lub niższej kwoty jaką Sąd uzna za słuszną;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego za okres od dnia następującego po dniu, w którym wniosek z dnia 20 maja 2011 r. został doręczony Komisji do dnia rzeczywistego dokonania zapłaty kwoty 10000 EUR odsetek od tej kwoty w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2012/C 311/18	Sprawa T-359/12: Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2012 r. — Vuitton Malletier przeciwko OHIM — Nanu-Nana (wzór w szachownicę)	13
2012/C 311/19	Sprawa T-368/12 P: Odwołanie wniesione w dniu 17 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 13 czerwca 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-63/11 Macchia przeciwko Komisji	14
2012/C 311/20	Sprawa T-385/12: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2012 r. — France Télécom przeciwko Komisji	15

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 311/21	Sprawa F-63/12: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2012 r. — ZZ przeciwko EBI	16
2012/C 311/22	Sprawa F-67/12: Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2012 r. — ZZ przeciwko Komisji	16

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL